

CZIGÁNY GYÖRGY

A nyár föltámadása

*Hátát boldog napfény veti a sárga
uszodafalaknak. Egy fa törzse gyúl ki
fehéren, és ujjong a cseréptető, színeikben
a leveles ágak, az aszfalt!
Minden ragyogás.*

*Nem volt betegségtudata.
A nyár föltámadását szerette.
Mehalt ma délután a fiam.*

*Hátát boldog napfény veti a sárga
uszodafalaknak. Egy fa törzse gyúl ki,
ujjong a cseréptető: a leveles ágak,
az aszfalt. Minden ragyogás.*

Esti dal

*Erdő zúg, sereg lány, mintha
rég halott fák
évgyűrűi fonnák,
ereznék hangszerré lett
testük érzékeny útjait: felnő
bennük a múlt, bujdosó-ének
szakad fel melleikből.
Eleven húrjai a szónak
a kamasz-erek.
S lánytestű hegedűk szózat
sikolyából holtak,
jobbágyok, kurucok, szegények
sütik ránk véres szemüket.*